

[Undervisningsministeren.]

der blev givet til Nørre Fælled-udvalget, og jeg har jo til folketingets undervisningsudvalg fremsendt betænkningen fra Nørre Fælled-udvalget, og heraf fremgår det klart, at dette udvalg i virkeligheden indstillede, at man skulle fastholde alle 6 etaper for at få plads til tandlægehøjskolen. Den indstilling kunne jeg ikke følge, og det forslag, der er lagt frem, er en viderebearbejdelse af indstillingen fra Nørre Fælled-udvalget, således at man nu er kommet ned på de 5 etaper, men på en sådan måde, at hele tandlægehøjskolen indgår i disse 5 etaper – bl. a. på baggrund af tandlægehøjskolens modstand mod det forslag, der kom fra Nørre Fælled-udvalget.

(Kort bemærkning).

Gerda Møller (KF):

Jeg vil bare spørge, om jeg så må have lov til at konstatere, at grundlaget for det skøn, som ministeren gav i det aktstykke, så var forkert i forhold til det skøn, der nu er kommet. For der er altså, set med mine øjne, en forskel.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

I det aktstykke, fru Gerda Møller henviser til, er der givet en redegørelse for den procedure, vi vil anvende. Der er nævnt, at vi vil give det faglige landsudvalg for sundhedsuddannelserne det opdrag, og det er nævnt, at det var vores ønske at begrænse byggeriet, således at vi eventuelt også kunne undgå en 4. etape. Resultatet af det, der dengang i aktstykket blev redegjort for, foreligger nu i lovforslaget, således som det i øvrigt også blev lovet i det samme aktstykke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om erhvervsfaglige grunduddannelser.

(Lovforslag nr. L 129. Fremsat 28/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

J. K. Hansen (S):

Med lovforslaget om erhvervsfaglige grunduddannelser står vi i dag ved en milepæl for de unges erhvervsuddannelser. En milepæl, der markerer en naturlig konsekvens af en stedfunden udvikling, der har omformet det danske samfund fra et landbrugs- og håndværkersamfund til et moderne industrisamfund. En milepæl, der markerer bruddet med en uddannelse, som tiden er løbet fra, til fordel for en uddannelse, der vil fjerne det skel, der i mange år har været imellem dem, der søgte en boglig uddannelse, og dem, der søgte en praktisk erhvervsuddannelse.

På folketingets bord ligger nu efter en forsøgsperiode på godt 5 år – ja, for visse branchers vedkommende længere – et lovforslag, der giver den lovmæssige baggrund for de unge 16–19-åriges erhvervsfaglige grunduddannelse, og som nu definitivt bryder med den hidtidige lærlingeuddannelse, mesterlæren.

Det sidste siger jeg ikke i nogen ond mening over for den gamle mesterlære. Den har haft sin tid, men den slår bare ikke længere til i vort moderne industrisamfund.

Der er ingen, der kan beskyldte hverken minister eller folketing for at have forceret forslaget frem. Loven om erhvervsfaglige forsøgsuddannelser har fået lov til at løbe tiden ud, ja, endda et år længere. Der er i forsøgsperioden fra 1972 og frem til dato indhentet meget værdifulde erfaringer på området, og den erhvervsfaglige grunduddannelse har da også opnået en meget bred anerkendelse i erhvervslivet. Erfaringerne fra forsøgsperioden er behandlet i et af forsøgsrådet nedsat særligt lovrevisionsudvalg, hvor både Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen har været repræsenteret. Resultatet er nedfældet i en betænkning af 12. januar 1976. Jeg må dog tilføje, at denne betænkning først er endeligt tiltrådt af LO og Dansk Arbejdsgiverforening den 21. januar 1977.

Forslaget til lov om erhvervsfaglige grunduddannelser bygger på denne betænkning, og selv om vi i socialdemokratiet nok kunne have tænkt os at have stået friere med hensyn til lovforslagets udformning på visse områder, så anerkender vi fuldt ud undervisningsministerens holdning og det hensyn, ministeren har taget til arbejdsmarkedets parter. Vi tillægger det da også overordentlig stor betyd-